

D'Herodes a Pilat

Les coses han canviat tant que això gairebé només ho diuen els vells quan algú va infructuosament d'un lloc a l'altre. Han canviat tant que ningú no s'hagués imaginat que, amb els anys, la imatge social de l'empresari explotador esdevindria la d'un emprenedor d'èxit i admirat; tampoc no era imaginable una concentració d'empresaris com la de finals del mes passat a Madrid. Abans que la representació dels petits i mitjans hi arribés, els grans eren a Nova York endegant el pla Made in / Made by Spain a l'espera que la nova Amèrica d'Obama surti de la crisi i s'enamori de les multinacionals espanyoles, com ho han fet d'El Bulli, de *la roja* o de Rafa Nadal.

Sembla que els empresaris catalans, abans considerats el motor econòmic de l'Estat, o es fonen indistriablement en la marca Made in Spain o se n'han d'anar a la plaça de Neptú a queixar-se perquè se'ls té per un zero a l'esquerra. Poden més les grans empreses que els autònoms i els petits, que al final no tenen gaire capacitat de fer soroll, mentre no es demostrï el contrari. Mentrestant, el dèficit fiscal plana per casa seva, s'ajorna *sine die* la negociació del finançament i el compliment de l'Estatut, la Cambra de Barcelona avisa perquè ja s'espera alguna jugada fosca amb el Prat i la resta d'infraestructures grinyolen obsoletes.

Aquesta crisi sotmet l'orgull empresarial a proves ben dures, entre les quals hi ha l'oblit dels més nombrosos; també és prou simptomàtic que les úniques sortides hagin de passar per Madrid. Ja fa temps que els empresaris han entès on es remenen de debò les cireres; però, vist el preu a pagar i com els cauen de bé, més val que no n'esperin gaire. No fos cas que tot plegat acabés com la Passió.